

Phẩm 20: KỆ TÁN TRONG CUNG DẠ-MA

Bấy giờ, do thần lực của Đức Phật, ở mười phương, mỗi phương đều có một Đại Bồ-tát, đều cùng với các Bồ-tát như số vi trần nơi một cõi Phật phó hội, chư vị từ những thế giới cách xa do các thế giới nhiều như số vi trần của mười cõi Phật đến. Tên của mười vị Bồ-tát đó là Bồ-tát Công Đức Lâm, Bồ-tát Tuệ Lâm, Bồ-tát Thắng Lâm, Bồ-tát Vô Úy Lâm, Bồ-tát Tàm Quý Lâm, Bồ-tát Tinh Tấn Lâm, Bồ-tát Lực Lâm, Hạnh Bồ-tát Lâm, Bồ-tát Giác Lâm, Bồ-tát Trí Lâm.

Các vị Bồ-tát này đến từ các thế giới Thân tuệ, thế giới Tràng tuệ, thế giới Bảo tuệ, thế giới Thắng tuệ, thế giới Đăng tuệ, thế giới Kim cang tuệ, thế giới An lạc tuệ, thế giới Nhật tuệ, thế giới Tịnh tuệ, thế giới Phạm tuệ. Các vị Bồ-tát ấy đều tu tịnh hạnh ở chỗ chư Phật, đó là Phật Thường Trụ Nhãn, Phật Vô Thắng Nhãn, Phật Vô Trụ Nhãn, Phật Bất Động Nhãn, Phật Thiên Nhãn, Phật Giải Thoát Nhãn, Phật Thẩm Đế Nhãn, Phật Minh Tướng Nhãn, Phật Tối Thượng Nhãn, Phật Cấm Thanh Nhãn.

Chư Bồ-tát này đến chỗ Phật, đánh lễ sát chân Phật, rồi theo phương của mình tới đều riêng hóa hiện tòa Sư tử Liên hoa tạng và ngai kiết già trên đó.

Giống như tại thế giới này, Bồ-tát đều vân tập nơi cung trời Dạ-ma, tất cả ở mười phương thế giới cũng đều như thế cả. Bồ-tát, cõi nước và Như Lai cũng đồng danh đồng hiệu như trên.

Lúc đó, Đức Thế Tôn, từ trên hai bàn chân, phóng ra trăm ngàn ức ánh sáng màu sắc đẹp đẽ chiếu khắp tất cả thế giới nơi mười phương. Phật và Bồ-tát đều hiển hiện trong cung Dạ-ma.

Bấy giờ, Bồ-tát Công Đức Lâm nương theo oai lực của Đức Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Phật phóng ánh sáng lớn
Chiếu khắp mười phương cõi
Đều thấy Thiên Nhân Tôn
Thông đạt không chướng ngại.
Phật ngai cung Dạ-ma
Khắp cùng mười phương cõi
Việc này rất kỳ lạ
Thế gian thật hy hữu.
Thiên vương trời Dạ-ma
Ca ngợi mười Như Lai
Như hội này đã thấy
Tất cả hội cũng vậy.
Những chúng Bồ-tát kia
Đồng hiệu với chúng tôi
Mười phương tất cả chỗ
Diễn nói pháp Vô thượng.
Thế giới của chư vị
Danh hiệu cũng không khác
Các vị ở chỗ Phật
Tịnh tu các phạm hạnh.
Các Đức Như Lai kia*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Danh hiệu cũng đều đồng
Cõi nước đều giàu vui
Thần lực đều tự tại.
Tất cả cõi mười phương
Đều thấy Phật ở đây
Hoặc thấy ở nhân gian
Hoặc thấy ở Thiên cung.
Như Lai an trụ khắp
Tất cả các cõi nước
Nay chúng tôi thấy Phật
Ở tại Thiên cung này.
Xưa phát nguyện Bồ-đề
Đến khắp mười phương cõi
Nên oai lực của Phật
Cùng khắp khó nghĩ bàn.
Xa lìa tham thế gian
Đầy đủ vô biên đức
Nên được sức thần thông
Chúng sinh đều thấy cả.
Du hành mười phương cõi
Như hư không vô ngại
Một thân vô lượng thân
Thân tướng không thủ đắc.
Phật công đức vô biên
Làm sao lường biết được
Không dừng cũng không đi
Vào khắp trong pháp giới.

Bồ-tát Tuệ Lâm vâng theo oai lực của Đức Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Đấng Đạo Sư thế gian
Đấng Ly cấu vô thượng
Vô số vô số kiếp
Khó có thể gặp Phật.
Phật phóng ánh sáng lớn
Thế gian đều thấy hết
Vì chúng rộng diễn bày
Lợi ích những chúng sinh.
Như Lai xuất thế gian
Vì đời trừ si tối
Là đèn sáng ở đời
Hy hữu khó thấy được.
Đã tu Thí, Giới, Nhẫn
Tinh tấn và Thiền định
Bát-nhã ba-la-mật
Dùng đầy chiếu thế gian.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như Lai không ai bằng
Muốn sánh chẳng thể được
Chẳng rõ pháp chân thật
Thì không thể thấy Phật.
Thân Phật và thần thông
Tự tại khó nghĩ bàn
Không đi cũng không đến
Thuyết pháp độ chúng sinh.
Nếu ai được thấy nghe
Đấng Đạo Sư thanh tịnh
Thoát hẳn các cõi ác
Xa lìa tất cả khổ.
Vô lượng, vô số kiếp
Tu tập hạnh Bồ-đề
Chẳng thể biết nghĩa này
Chẳng thể được thành Phật.
Nhiều kiếp chẳng nghĩ bàn
Cúng dường vô lượng Phật
Nếu biết được nghĩa ấy
Công đức hơn công kia.
Cúng Phật với châu báu
Đầy cả vô lượng cõi
Chẳng biết được nghĩa này
Trọn chẳng thành Bồ-đề.

Bồ-tát Thắng Lâm nương theo oai lực của Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Ví như tháng đầu hạ
Tạnh ráo không mây mù
Ánh mặt trời rực rỡ
Mười phương đâu cũng sáng.
Ánh sáng không hạn lượng
Không ai lường biết được
Người mắt sáng còn vậy
Huống là kẻ mù lòa.
Chư Phật cũng như vậy
Công đức vô ngần mé
Vô lượng, vô số kiếp
Chẳng thể phân biệt biết.
Các pháp không chỗ đến
Cũng không có người tạo
Cũng không từ đâu sinh
Chẳng thể phân biệt được.
Tất cả pháp không đến
Vì thế nên không sinh
Vì đã không có sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nên cũng không có diệt.
Tất cả pháp không sinh
Tất cả pháp không diệt
Nếu biết được như vậy
Người này thấy được Phật.
Vì các pháp không sinh
Nên không có tự tánh
Phân biệt biết như vậy
Người này đạt nghĩa sâu.
Do vì pháp không tánh
Không thể biết rõ được
Hiểu về pháp như vậy
Rốt ráo không chỗ hiểu.
Nói rằng có cái sinh
Do hiện các cõi nước
Biết được tánh cõi nước
Thì tâm không mê hoặc.
Tánh cõi nước thế gian
Quán sát đều như thật
Nếu nơi đây biết được
Khéo nói tất cả nghĩa.*

Bồ-tát Vô Úy Lâm nương theo oai lực của Đức Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Thân Như Lai rộng lớn
Rốt ráo nơi pháp giới
Chẳng rời tòa báu này
Mà hiện khắp mọi nơi.
Nếu ai nghe pháp ấy
Mà cung kính tin ưa
Rời hẳn các khổ nạn
Ở nơi ba đường ác.
Giả sử như có người
Đến vô lượng thế giới
Chuyên tâm muốn được nghe
Sức tự tại của Phật
Những Phật pháp như vậy
Là Vô thượng Bồ-đề
Giả sử muốn nghe qua
Thì không thể đạt được.
Nếu ai thời quá khứ
Tin Phật pháp như vậy
Đã thành Lương Túc Tôn
Làm đèn sáng thế gian.
Nếu ai sẽ được nghe
Sức tự tại của Phật*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nghe rồi có tâm tin
Người này sẽ thành Phật.
Nếu có người hiện tại
Luôn tin Phật pháp này
Cũng sẽ thành Chánh giác
Thuyết pháp không sợ hãi.
Vô lượng, vô số kiếp
Pháp này rất khó gặp
Nếu có người được nghe
Là do sẵn nguyện lực.
Nếu ai thọ trì được
Những Phật pháp như vậy
Trì xong rộng thuyết giảng
Người này sẽ thành Phật,
Huống là siêng tinh tấn
Tâm kiên cố chẳng bỏ
Nên biết người như vậy
Quyết định thành Bồ-đề.*

Bồ-tát Tàm Quý Lâm nương theo oai lực của Đức Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Nếu ai được nghe pháp
Hy hữu tự tại này
Mà sinh tâm hoan hỷ
Chóng trừ lưới nghi hoặc.
Bậc thấy biết tất cả
Tự nói lời như vậy
Phật không gì chẳng biết
Vì thế khó nghĩ bàn.
Không thể từ vô trí
Mà sinh ra trí tuệ
Thế gian thường tầm tối
Nên không thể sinh được.
Như sắc và phi sắc
Hai thứ chẳng là một
Trí vô trí cũng vậy
Thể nó đều sai biệt.
Như tướng cùng vô tướng
Sinh tử với Niết-bàn
Phân biệt đều chẳng đồng
Trí vô trí cũng vậy.
Thế giới mới thành lập
Không có tướng hư hoại
Trí vô trí cũng vậy.
Hai thứ chẳng đồng thời.
Như Bồ-tát tâm đầu*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chẳng tương ưng tâm sau
Trí vô trí cũng vậy
Hai tâm chẳng đồng thời.
Ví như những thức thân
Đều riêng không hòa hợp
Trí vô trí cũng vậy
Rốt ráo không hòa hợp.
Như thuốc A-già-đà
Hay diệt tất cả độc
Có trí cũng như vậy
Hay diệt sự vô trí.
Như Lai không ai trên
Cũng không ai sánh bằng
Tất cả không so được
Thế nên khó gặp gỡ.*

Bồ-tát Tinh Tấn Lâm nương theo oai lực của Đức Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Các pháp không sai biệt
Không ai có thể biết
Chỉ Phật cùng Phật biết
Vì trí tuệ rốt ráo.
Như vàng và màu vàng
Tánh nó không sai biệt
Pháp phi pháp cũng vậy
Thể tánh vốn chẳng khác.
Chúng sinh phi chúng sinh
Cả hai không chân thật
Như vậy các pháp tánh
Thật nghĩa đều chẳng có.
Ví như đời vị lai
Không có tướng quá khứ
Các pháp cũng như vậy
Không có tất cả tướng.
Ví như tướng sinh diệt
Các thứ đều chẳng thật
Các pháp cũng như vậy
Tự tánh vốn không có.
Niết-bàn không thể lấy
Khi nói có hai thứ
Các pháp cũng như vậy
Phân biệt có sai khác.
Như nương vật bị đếm
Mà có chủ thể đếm
Tánh kia vốn không có
Nên rõ pháp như vậy.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ví như pháp toán số
Thêm một đến vô lượng
Phép đếm không thể tính
Vì trí nên sai khác.
Ví như các thế gian
Kiếp thiếu có hư diệt
Hư không chẳng tổn hư
Trí Phật cũng như vậy.
Như mười phương chúng sinh
Đều chấp tướng hư không
Chư Phật cũng như vậy
Thế gian vọng phân biệt.*

Bồ-tát Lực Lâm nương theo oai lực của Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Tất cả cõi chúng sinh
Đều ở trong ba đời
Những chúng sinh ba đời
Đều ở trong năm uẩn.
Nghiệp là gốc của uẩn
Tâm là gốc các nghiệp
Tâm đó dường hư huyễn
Thế gian cũng như vậy.
Thế gian chẳng tự tạo
Chẳng phải cái khác tạo
Mà nó được hình thành
Cũng lại bị hoại diệt.
Thế gian dù có thành
Thế gian dù có hoại
Người rõ thấu thế gian
Chẳng nên nói hai việc.
Thế nào là thế gian
Thế nào phi thế gian
Thế gian, phi thế gian
Chỉ là tên sai khác!
Ba đời và năm uẩn
Gọi đó là thế gian
Nó diệt: Phi thế gian
Như vậy chỉ giả danh.
Sao gọi là các uẩn
Các uẩn có tánh gì
Tánh uẩn chẳng diệt được
Vì vậy nói vô sinh.
Phân biệt các uẩn ấy
Tánh nó vốn vắng lặng
Vì không, nên chẳng diệt*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đây là nghĩa vô sinh.
Chúng sinh đã như vậy
Chư Phật cũng như thế
Phật và các Phật pháp
Tự tánh vốn là không.
Biết được các pháp này
Như thật không điên đảo
Người thấy biết tất cả
Thường thấy như ở trước.*

Bồ-tát Hạnh Lâm nương theo oai lực của Đức Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Ví như mười phương cõi
Tất cả những địa chũng
Tự tánh vốn không có
Không chỗ nào chẳng khắp.
Thân Phật cũng như vậy
Cùng khắp các thế giới
Những sắc tướng sai khác
Không dừng không chỗ đến.
Chỉ do vì các nghiệp
Nên gọi là chúng sinh
Cũng chẳng lìa chúng sinh
Mà có được các nghiệp.
Tánh nghiệp vốn vắng lặng
Chỗ nương của chúng sinh
Khắp tạo các hình sắc
Cũng lại không chỗ đến.
Những hình sắc như vậy
Nghiệp lực khó nghĩ bàn
Hiểu rõ căn bản kia
Không thấy gì trong đó.
Thân Phật cũng như vậy
Chẳng thể nghĩ bàn được
Những sắc tướng sai khác
Hiện khắp mười phương cõi.
Thân chẳng phải là Phật
Phật cũng chẳng phải thân
Chỉ lấy pháp làm thân
Thông đạt tất cả pháp.
Nếu thấy được thân Phật
Thanh tịnh như pháp tánh
Đối tất cả Phật pháp
Người này không nghi lầm.
Nếu thấy tất cả pháp
Bản tánh như Niết-bàn*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Như vậy là thấy Phật
Rốt ráo không chỗ trụ.
Nếu tu tập chánh niệm
Sáng tỏ thấy Chánh giác
Không tướng không phân biệt
Gọi là Pháp vương tử.*

Bồ-tát Giác Lâm nương theo oai lực của Đức Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Ví như thợ vẽ kia
Phân bố những màu sắc
Vọng chấp sắc là khác
Đại chủng không sai khác
Trong đại chủng không sắc
Trong sắc không đại chủng
Cũng chẳng lìa đại chủng
Mà có được màu sắc.
Trong tâm không màu vẽ
Trong màu vẽ không tâm
Nhưng chẳng rời nơi tâm
Mà có được màu vẽ.
Tâm đó luôn chẳng trụ
Vô lượng khó nghĩ bàn
Thị hiện tất cả sắc
Đều riêng chẳng biết nhau.
Ví như người thợ vẽ
Chẳng biết được tự tâm
Mà do tâm nên vẽ
Các pháp tánh như vậy.
Tâm như người thợ vẽ
Hay vẽ những thế gian
Năm uẩn từ tâm sinh
Không pháp gì chẳng tạo.
Như tâm Phật cũng vậy
Như Phật, chúng sinh đồng
Phải biết Phật cùng tâm
Thể tánh đều vô tận.
Nếu người biết tâm hành
Bảo khắp các thế gian
Là người này thấy Phật
Rõ chân tánh của Phật,
Tâm chẳng trụ nơi thân
Thân chẳng trụ nơi tâm
Mà làm được Phật sự
Tự tại chưa từng có.
Nếu người muốn biết rõ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tất cả Phật ba đời
Phải quán tánh pháp giới
Tất cả là tâm tạo.*

Bồ-tát Trí Lâm nương theo oai lực của Đức Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Chỗ lấy chẳng thể lấy
Chỗ thấy chẳng thể thấy
Chỗ nghe chẳng thể nghe
Nhất tâm chẳng nghĩ bàn.
Hữu lượng và vô lượng
Cả hai chẳng thể lấy
Nếu có ai muốn giữ
Rốt ráo chẳng thể được.
Chẳng nên nói mà nói
Đây là tự khi đối
Việc mình chẳng thành tựu
Chẳng khiến chúng vui mừng.
Có người muốn khen Phật
Vô biên sắc thân diệu
Tận cả vô số kiếp
Không nêu thuật hết được.
Ví như ngọc Như ý
Hay hiện tất cả màu
Không màu mà hiện màu
Chư Phật cũng như vậy.
Lại như hư không sạch
Chẳng sắc chẳng thấy được
Dầu hiện tất cả sắc
Không ai thấy hư không.
Chư Phật cũng như vậy
Hiện khắp vô lượng sắc
Chẳng phải cảnh của tâm
Tất cả chẳng thấy được.
Dầu nghe tiếng Như Lai
Âm thanh chẳng phải Phật
Cũng chẳng ngoài âm thanh
Biết được Đấng Chánh Giác.
Bồ-đề không đến đi
Lìa tất cả phân biệt
Thế nào ở trong đó
Tự nói là thấy được.
Chư Phật không có pháp
Phật đâu có nói gì
Chỉ theo tự tâm chúng
Cho rằng Phật nói pháp.*

M